

Seneler Ne de abuk Gelip Geçti

– redfer · 28 Temmuz 2024

iime taze bir bahar gibi giren
köyler, kasabalar, kentler tanıyorum
yüreğime serilen dağların kekik kokularını
stme sinen kır çiçeklerini

dolar gözlerim
dalıp giderim uzaklara
dağ bađı, dere tepe ,kar, yađmur
sabah ,akşam
yıllarca

batmaya dönen gneđi
dođmaya meyilli sabahı
ekilen tohumun yeđermesi
toprađı, göđü , yađmuru, kuđu
hiçbir zaman bitmeyecek memleketimin

leyladan, řirinden, zleyhadan
hiçbir řey kalmadı

ne geldiler
ne hasretleri bitti
dilim,dilim parçalara bölünüp
karayel rüzgarlarıyla savrulduklar
serbest, uyak ,aruz, hece
redif, kafiyelerden
seneler gelip geçti

kar beyaz yüreğim
nerede şimdi
o deniz gibi köpüren insan
ne fırtına ,ne rüzgar nede lodolarım kaldı
yaşlandıkça daha da duygusallaştım
son demde
son perdede

sevinçle dolu
kısık sesli
saçları karmakarışık
dudaklarında hep bir gülümseyiş
orta yaşlı bir adam oldum
torunlarım oyuncak isteyip
tutar ellerimden
biri sağa, biri sola çekiştirip
dondurmacıya götürürler

ışıklar yandığında sokakta
akşam ezanı okunur
camiye huzura çıkarım
azalır
susar
ağrılarım

bir yanda romatizma, şeker
birde yüksek tansiyon ve kalp
hayat işte
bugünde aldım maaşımı
bilmem ömür yetecek mi
bir dahakine

derinden yaralandığım sevdalardan
hasretlerine dayanamayıp ağladığım günlerden
başucunda oturup gözyaşı döktüğüm
vakitleri anlatıyorum
kelimelere çingirak ve ziller takarak

zihinsel tasavvurlarla
akıl ve tefekkür boyutuyla yaşadığım dünya üzerinde
sükun ve hareketin nihai noktalarını
doğup batan güneş ve ayı
solan çiçekleri,
yaşlanan hayattan bahsediyorum

asıl önemlisi okuyorum
boş zamanlarımda
sabah akşam odamda
sık sık mukaddes kitabı
sayfa sayfa
cüz cüz

mesaiye yetişememe korkusu
trafik keşmekeşi
her gün her saat kavga ve gürültülerde yok
ne o loş ışıklar kaldı
nede sabahın erken vakitleri
yarım saat, on dakika beş saniye geç kalmalar
telaşlar, heyecanlar, koşuşturmalar
amir memur kapışmaları da yok

yürüyorum, yavaş adımlarla sessizce
yalınayak toprağa basarak
dağların ardına güneşin kızılığına
dağ bayır gezip tozup
hayaller kuruyorum eskisi gibi
akabinde ince sızılar nüksediyor

dalgasız denizler kadar durgunum
yarım asırdan çok asude bir ömrü geride bırakan

milletine hizmetkar
ülkesine aşık
falan feşmekan
emekli bir devlet memuruyum işte

redfer